

hvor Kjøbesummen synker under det Minimum, der er fastsat i § 2 — (Flere Stemmer: Nei! det er kun, naar der er Overskud, det staaer der udtrykkeligt) — ja saa falder denne Betænkelse bort. Der bliver da kun tilbage den Formening hos mig, at man kunde have holdt sig til en mindre Procentandelen for at opnaae den Hensigt, som ligger til Grund. — Iøvrigt kan jeg ikke Andet end anerkjende, at den Bet., som man her ved Ændringsforslaget har fulgt, vistnok er den rigtige og hensigtsmæssige under de nu bestaaende Forhold. Man vil derved opnaae det Samme, som man tilsigtede ved Ændringsforslaget til § 1, og man vil opnaae dette paa en Maade, som ikke vil komme til at præjudicere Spørgsmaalet om Godsbesiddernes fuldkomne Eiendomsret til Fæstegodsset overhovedet. Dette er et Spørgsmaal, som vist slet ikke bør berøres under nærværende Sag, og naar den ærede 5te Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Vrsted) stærkt har udhævet, at der ikke i nærværende Sag kunde være nogen Betænkelse ved at antage et saadant Ændringsforslag som det, der var stillet til § 1, fordi der i og for sig er en stor Forskjel paa, om man henvender sig til den Mand, der ikke har fuldkommen Eiendomsret over sit Gods, nemlig Lehnbesidderen, eller til den, der har fuldkommen Eiendomsret over sit Gods, nemlig de øvrige Godsbesiddere, saa troer jeg dog, at man gjør rettere i ikke at gjøre dette . . .

Formanden: Maa jeg tillade mig at gjøre den høitærede Justitsminister opmærksom paa, at man vel ikke burde bringe dette Ændringsforslag, der hører til en §, der allerede er afstemt, tilbage igjen under Discussionen, da det jo let kunde give Anledning til Tilsvær fra andre Medlemmers Side.

Justitsministeren: Jeg vilde kun tillade mig at udvikle, hvorledes jeg anseer det Ændringsforslag, her er stillet, for at være fortrinligt, idet derved opnaaes det samme Niemeed, som tidligere var tilstiftet ved det til § 1 gjorte Forslag, og det paa en fuldkommen tilfredsstillende Maade.

Nyholm: Jeg turde maaffee blot tillade mig at udvikle, hvorfor det Ændringsforslag, som her er stillet under Nr. 5, besynderligt

har tiltalt mig. Forrige Gang, da Sagen var for her i Landsthinget, vedtog vi § 4 saaledes som den foreligger i Lovforslaget, nemlig at der kunde tilflyde Lehnbesidderne 20 Procent, naar Kjøbesummen ikke sank under Minimum efter § 2, og i alle Tilfælde 10 Procent. Nu forekommer det mig virkelig, at dette Ændringsforslag i høi Grad har noget Tiltrækkende ved sig, idet det kun bestemmer 20 Procent, naar Lehnbesidderen vil sælge til Fæsterne, men under andre Omstændigheder kun 10 Procent, og jeg troer virkelig, at naar man vil see Sagen fra denne Side, nemlig fra Sagens sande Standpunct og fornemmelig have for Øie det Udfælselige i at Fæstegaardene gaae over til de nulevende Fæstere, deres Børn eller Svigerbørn, saa maa man ikke alene glæde sig over dette Ændringsforslag, men glæde sig derover i den Grad, at man stemmer derfor.

Kierkegaard: Der er blevet yttret om nærværende Ændringsforslag, at denne Sag nu engang med Majoritet her i Thinget er bleven vedtagen anderledes, og at deri skulde indeholdes en Grund til ikke at gaae ind derpaa. Nu forstaaer det sig vistnok af sig selv, at der altid er tilstrækkelig Grund til at lade en Ting blive som den er, naar ikke nogen Grund kan anføres for en Forandring. Men en Paaberaabelse af, hvad der engang med Majoritet er vedtaget som afgjørende Grund imod en Forandring, for hvilken der anføres Grunde, synes mig derimod ikke vel at kunne finde Sted under en Statsforfatning som den, vort Fædreland for Diebliffet har. Thi den nærmeste og ligefremme Følge deraf vilde gaabart blive den, at, hvor en Sag først var kommet for, der stillede man sig paa det Standpunkt: „Dette eller hiint have vi nu engang med Majoritet vedtaget, i dette Punkt kommer det andet Thing til at give efter“. Og Følgen deraf vil igjen blive den, at da efter Forfatningen Finanssagen og Alt, hvad dertil hører, først kommer for i Folkethinget, at, siger jeg, enhver Indskydelse af Landsthinget paa deslige Anliggender, ved saadanne Uttringer fra Landsthingets Side ligefrem vilde være forud udelukket.

Der er fremdeles mod det foreliggende For-